

MITÄ ON ROHKEUS?

UKKO.fi

Alkusanat

Marraskuun 9. päivänä toimme **Helsingin Kansalaistorille** itsenäisten yrittäjien kunniaksi tehdyn näköispatsaan. Teos seisoi Kansalaistorilla kunnianosoituksena kaikille itsenäisesti yrittäville suomalaisille. Kolmesta itsenäisestä yrittäjästä tehty **Patsas rohkeudelle** oli osa laajempaa kampanjaamme. Tavoitteenamme oli nostaa keskustelua itsenäisten yrittäjien asemasta, kertoa heidän tarinoitaan ja auttaa saamaan yksinyrittäjien ja kevytyrittäjien ääni esille.

Patsaan julkistamistilaisuudessa paikalla ollut valtiosihteeri **Kimmo Tiilikainen** totesi tilaisuudessa muun muassa, että toimiessaan eduskunnassa työelämä- ja tasa-arvovaliokunnassa, juuri tähän kategoriaan – mikä olet, palkkatyöntekijä vai yrittäjä – törmättiin monessa lainsäädännössä, yrittäjän sosiaaliturvasta alkaen. "Työnteon muoto ei välttämättä ole enää niin yksiselitteistä, ja myös lainsäädännön täytyy voida muuttua siihen suuntaan, että yrittäjyyden ja palkkatyön välillä siirtyminen olisi mahdollisimman joustavaa", Tiilikainen sanoi.

Iloksemme olemme saaneet huomata, että keskustelu itsenäisestä yrittäjyydestä on käynnistynyt. Esimerkiksi ministeri **Li Andersson** pohti kampanjamme aikana ilmestyneessä kolumnissaan itsenäisten yrittäjien sosiaaliturvaan liittyviä kysymyksiä. Lisäksi lehtien pääkirjoituksia myöten julkisessa keskustelussa on syksyllä pohdittu muun muassa yrittäjien asemaa ja sitä, kuinka tärkeitä erilaiset huomionosoitukset heille ovat. Toivottavasti keskustelu jatkuu rakentavasti ja esimerkiksi vaikkapa itsenäisten yrittäjien sosiaaliturvaan ja verotukseen liittyviin asioihin saadaan selkeys.

Patsas oli yksi tapa tehdä itsenäiset yrittäjät näkyvämmiksi. Toiveemme on, että itsenäisten yrittäjien arvo Suomelle nähdään ja heitä arvostetaan, etenkin näinä poikkeuksellisina aikoina. Pelkästään meillä UKKO.fi:ssä on yli satatuhatta rohkeaa itsenäistä yrittäjää, joiden kaikkien tarinat kertoisimme mielellämme. Kaikki heistä ansaitsevat tulla kuulluksi.

Nostamalla itsenäisten yrittäjien tarinoita esille näytämme konkreettisesti, miten monipuolinen kevytyrittäjien joukko on. Osa heistä yhdistää palkkatyön ja yrittäjyyden, jotkut ovat rohkaistuneet lähtemään päätoimisiksi yrittäjiksi. Toisille kevytyrittäjyys tuo lisäansioita esimerkiksi opiskelujen tai eläkkeen ohelle. Työnteon muotoja on monia.

Kampanjan aikana keräsimme halukkaiden itsenäisten yrittäjien tarinoita. Patsaaseen pystyi myös kaiverruttamaan oman nimen osaksi teosta. Kolmen päivän aikana nimiä kaiverrettiin yhteensä useita satoja, ja rohkeiden itsenäisten yrittäjien tarinoita tuli kymmenittäin. Kokosimme osan niistä yhteen tähän kirjaseen. Toivottavasti ne inspiroivat ja auttavat näkemään, kuinka yrittäjyys on muuttunut ja työelämän murros koskettaa meitä kaikkia – ammattiin, toimialaan tai ikään katsomatta.

Lukuihoa kevytyrittäjätarinoidemme kanssa toivottaa

Ukko Kumpulainen
UKKO.fi

Sisällysluettelo

Tarinoita rohkeudesta.....	5
Tiina Jakobsson.....	6
Risto Viitanen.....	8
Aatu Itkonen.....	10
Marika Kettunen.....	12
Johanna Mikkola.....	14
Jake Vilmusenaho.....	16
Päivi Hakanen.....	18
Kari Tuohimaa.....	20
Päivi Kosonen.....	22
Toni Saukkola.....	24
Sirpa Pääkkönen.....	26
Jani Pulkkinen.....	28
Mari Hakanen.....	30
Monika Lindeman.....	32
Timo Leinonen.....	34
Mikael Leppäniemi.....	36
Aino Halme.....	38

Tarinoita rohkeudesta

Vuoden 2020 syksynä Suomen suurimman kevytyrittäjäpalvelun, UKKO.fin, käyttäjämäärä **ylitti 100 000 käyttäjän** rajapyykin. Palvelun käyttö on ollut kovassa kasvussa viime vuosina, ja kasvu on jatkunut poikkeuksellisesta vuodesta huolimatta. Itsenäiset yrittäjät ovat pystyneet melko nopeastikin muokkaamaan omaa toimintaansa olosuhteiden muuttuessa.

Satatuhatta palveluun rekisteröitynyttä kevytyrittäjää ovat merkittävä osa yrittäjyyden murrosta ja kertovat kiinnostuksesta matalan kynnyksen itsensä työllistämiseen. Pelkästään UKKO.fi:n kevytyrittäjien tekemästä työstä on tilitetty **veroja yli 115 miljoonaa** euroa. He ovat työllistäneet itseään yhteensä yli 500 000 toimeksiannon verran, ja heille maksetut palkkiot ovat yhteensä yli 377 miljoonaa euroa.

Kahdeksan toimintavuotensa aikana UKKO.fin kevytyrittäjät ovat tehneet yhteensä esimerkiksi arviolta 100 000 hiustenleikkuuta tai kampausta, siivonneet 80 000 kotia ja paistaneet yli 130 000 pullaa. **Monipuolinen käyttäjäkunta pitää sisällään monenlaisia töitä.** Käyttäjissä on esimerkiksi verhojia, eläintenhoitajia, taiteilijoita ja toimittajia. Kevytyrittäjyyden taustalta löytyy monenlaisia tarinoita.

Tähän kirjaseen on koottu muutamia esimerkillisiä tarinoita inspiroimaan, kertomaan rohkeudesta ja ennen kaikkea kuvaamaan tätä monipuolista kevytyrittäjien joukkoa. Osa heistä on aloittanut kevytyrittäjänä, mutta toimii jo yrittäjänä ja kertoo esimerkillään, miten kevytyrittäjyys on toiminut polkuna oman yrityksen perustamiseen.

Toivottavasti kirjasen luettuasi olet vaikuttanut ja mahdollisesti jopa rohkaistunut tekemään sitä, mitä juuri sinä rakastat!

UKKO.fi

Tiina Jakobsson

Tiina Jakobsson on 38-vuotias kevytyrittäjä Turusta. Vanha työ jäi aikuisiän opintojen myötä. Markkinointiviestinnän ammattitutkintoa suorittaessa Tiinan ensimmäinen työharjoittelu tuli festivaalimaailmasta ja sitä kautta Tiina päätyi tapahtuma-alalle.

- Lähdin kaupan kassalta opiskelemaan aikuisiällä. Se oli aika rohkea veto. Itse työ tapahtuma-alalla on myös sen luonteista, että tähän vaaditaan rohkeutta. Ei minulla ole mitään opaskirjaa ollut. Tämä on ollut vähän sellaista, että laitetaan töpseli seinään ja kokeillaan mitä tulee. Olin jo yläasteella miettinyt, että haluaisin mainostoimistoon töihin, mutta elämä vei eri suuntaan, Tiina kertoo.

Uuden ammatin myötä Tiina on ollut mukana muun muassa Saaristo Open -festivaalien tuottajana ja VIP-hostina, Seinäjoen vauhtiajoissa, järjestänyt Turun joulutapahtumia ja tehnyt juontokeikkoja. Tapahtuma-alan työtehtävien parissa kulunut vuosi on ollut erityisen raskas.

- Kaikkien tunteiden kirjo on kyllä tullut koettua. Varmasti jokainen tiimin jäsen itki vuorotellen maaliskuun ja heinäkuun välisenä aikana, Tiina kertoo.

Kesän kokemukset on kuitenkin syksyn myötä kääntynyt vahvuudeksi. Uudet tilanteet opettivat paljon uusia asioita.

- Mitään tällaista ei kukaan meistä ollut kokenut ennen tätä. Sitten kun vihdoin olimme siinä tilanteessa, että saimme järjestää tapahtumia, jouduimme opettelemaan kaiken uusiksi. Kaikki uudet hygieniaan liittyvät ratkaisut rakennettiin kenttäolosuhteisiin: kasvomaskien jakaminen, tilojen pinnoitukset, yleisön hallinta ja rajaaminen, näissä oli paljon uusia työvaiheita, Tiina kertoo.

Itse tapahtuman päättymisen jälkeen olo oli vielä kaksi viikkoa jännittynyt.

- Olimmeko tehneet tarpeeksi, muistivatko ihmiset itse pestä ja desinfioida käsiään tarpeeksi ja pitää riittäviä turvavälejä. Kahden viikon jälkeen huokaisimme helpotuksesta, että kaikki meni hyvin, mitään tartuntoja ei raportoitu tapahtumistamme.

Tiina kertoo, että syksyllä työtahti hiljeni merkittävästi. Aiemmin joulukadut ja ostoskeskusten tapahtumat ovat työllistäneet loppuvuodesta, mutta tänä vuonna näin ei ole. Kevytyrittäjäyys on mahdollistanut Tiinalle lisätöiden vastaanottamisen vakituisen työsuhteen muodossa.

- Tulevaisuudesta on hyvin toiveikas olo. Nyt tuntuu, että tämä kesä oli tällainen korkeakoulun erikoisopintojen jatkokurssin lisäosa. Ensi kesää ajatellen on vahva filis, olemmehan jo kerran kokeilleet miten voimme toimia uusissa olosuhteissa. Haluan edelleen jatkaa tapahtumien ja markkinoinnin parissa, mutta tämä vuosi on ollut erityisen haastava. Olen sopinut toimeksiannoista keväälle asti, mutta niiden rinnalle oli onneksi mahdollista ottaa myös muuta työtä. Mahtavaa, kun voin silti edelleen jatkaa myös osa-aikaisena kevytyrittäjänä, vaikka teenkin nyt myös työnantajalle töitä työsuhteessa, Tiina kertoo.

Tapahtumatuottaja
Turku
38 vuotta

Risto Viitanen

Sääksmäellä syntynyt ja Valkeakoskella asuva sähköalan diplomi-insinööri Risto Viitanen on 53-vuotias ja teki aiemmin työuraansa muun muassa UPM-Kymmenellä ja Empowerilla. Palkkatöissä hän ehti olla 28 vuotta ennen oman yrityksen perustamista.

- Käännekohta elämässäni tuli työuupumuksen myötä. Olin pitkällä sairauslomalla, jolloin ajattelin asioita uudestaan. Se johti siihen, että vuonna 2017 irtisanouduin töistäni ja aloin tekemään sitä missä oma intohimoni on, Risto kertoo.

Vuonna 2015 Risto aloitti harrastuksensa innoittamana vloggaajana, eli videobloggaajana. Oma harrastus kanto Velogi Media -nimiseksi yritykseksi neljä vuotta myöhemmin.

- Velogi-kanavalla on YouTubessa yli 27 000 tilaajaa ja sillä olevia videoita on katsottu yli 6 miljoonaa kertaa. Kanava on valittu maailman maastopyöräilykanavien TOP-100 listalle. Kaikki alkoi oman intohimoni innoittamana kokeiluna, ja pieni liiketoiminta oman vlogin ympärillä kasvoi ja kasvoi vuosien mittaan yrityksen kokoiseksi toiminnaksi, Risto hehkuttaa.

Risto muistelee, että oman harrastuksen muuttaminen yritystoiminnaksi tapahtui ensimmäisen nettiin ladatun videon jälkeen asteittain.

- Oikeastaan ensimmäisen videokokeilun jälkeen hoksasin koko jutun. Lamppu syttyi, kun näin ne kommentit ja keskustelun, joka syntyi ensimmäisen videon jälkeen. En ollut mikään ammattilainen, mutta huomasin, että kokemukseni olivat merkityksellisiä muille. Oma syyni pyöräilyn aloittamiseen oli aikanaan oman kunnon kohottaminen. Aloitin lääkärin kehotuksesta pyöräilemään 3,5 kilometrin mittaiset työmatkani ja siitä se sitten kehittyi vuosien myötä omaksi lempiharrastukseksi.

Oman yritystoiminnan käynnistämiseen liittyi myös pelkoja.

- Aluksi pelkäsin, että heitänkö tässä nyt koulutukseni ja aiemman työurani roskiin. Kannusteena oma terveys painoi kuitenkin paljon vaakapuntarissa. Mietin myös, että pilaanko harrastukseni tällä. Totuus on kuitenkin se, että nyt saan tehdä töitä sen asian ympärillä, joka on intohimoni. Pelko oli turhaa.

Kahden vuoden kevytyrittäjyyden jälkeen Risto perusti y-tunnuksella toimivan yrityksen vuonna 2019.

- Hienointa tässä on ollut se, kun ihmiset tulevat antamaan palautetta, että ovat saaneet videoiltani omaan pyöräilyharrastukseensa apua tai että ovat jopa aloittaneet pyöräilyn minun videoideni ansiosta.

Tämän vuoden alku herätti Ristossa ristiriitaisia tunteita.

- Mainostulot putosivat koronapandemian alussa 25-30 prosenttia yhdessä hetkessä. Kevään edetessä katsojamäärissä oli kuitenkin huikeita nousuja. Videot löysivät yleisönsä ja lopputuloksena tämä kesä on ollut paras kaikista. Ihmiset ulkoilevat entistä enemmän ja ovat kiinnostuneita lajista. Halu päästä liikkumaan on ollut suuri, Risto iloitsee.

**Videobloggaaja
Valkeakoski
53 vuotta**

Aatu Itkonen

Aatu Itkonen on nuori 19-vuotias esiintyjä, joka tekee taikurin, juontajan sekä yrittäjyysluentoitsijan töitä. Nuoresta iästään huolimatta Aatu on ehtinyt tekemään monenlaisia asioita sen parissa, mitä rakastaa.

- Teen kaiken kokoisissa tilaisuuksissa ja tapahtumissa sekä taikurin että juontajan keikkoja. Olen esiintynyt 13-vuotiaasta asti, ensin Kaakkois-Suomessa mutta nykyään ympäri Suomea. Synnyin Lappeenrannassa, mutta muutimme sittemmin Kouvolaan ja näin ollen koen olevani kouvolaalainen.

- Hienointa työssäni on nähdä kuinka ihmiset viihtyvät, sillä tykkään viihdyttää. Yleisöllehän tätä tehdään. Koen tekemäni työn merkitykselliseksi. Joskus suurimman avun asiakas saa siitä, että on kuunteleva korva. Yleensä aina saan itselleni siitä hyvän mielen lisäksi paljon oppia ja viisaita neuvoja, Aatu kiteyttää.

Apua yrittäjyyden alkutaipaleella Aatu on saanut perheltään. Kaiken kaikkiaan oman perheen kannustaminen yrittämiseen ja omien kiinnostusten kohteiden parissa jatkamiseen on ollut isossa roolissa.

- Kotona ennen kaikkea kannustettiin tekemään sitä mistä nautin ja autettiin ihan vaikka kyydittämällä keikoille. Esiintyminen jännitti aluksi todella paljon, mutta uskon, että se kuuluu asiaan. Oli kyseessä sitten Siirin 9-vuotissyntymäpäiväjuhlat tai iso yritystapahtuma, niin aina jännittää ennen lavalle nousemista, Aatu kertoo.

Esiintyminen onkin asia, jonka parissa Aatu haluaisi jatkaa tulevaisuudessa ja rakentaa uraa sen päälle.

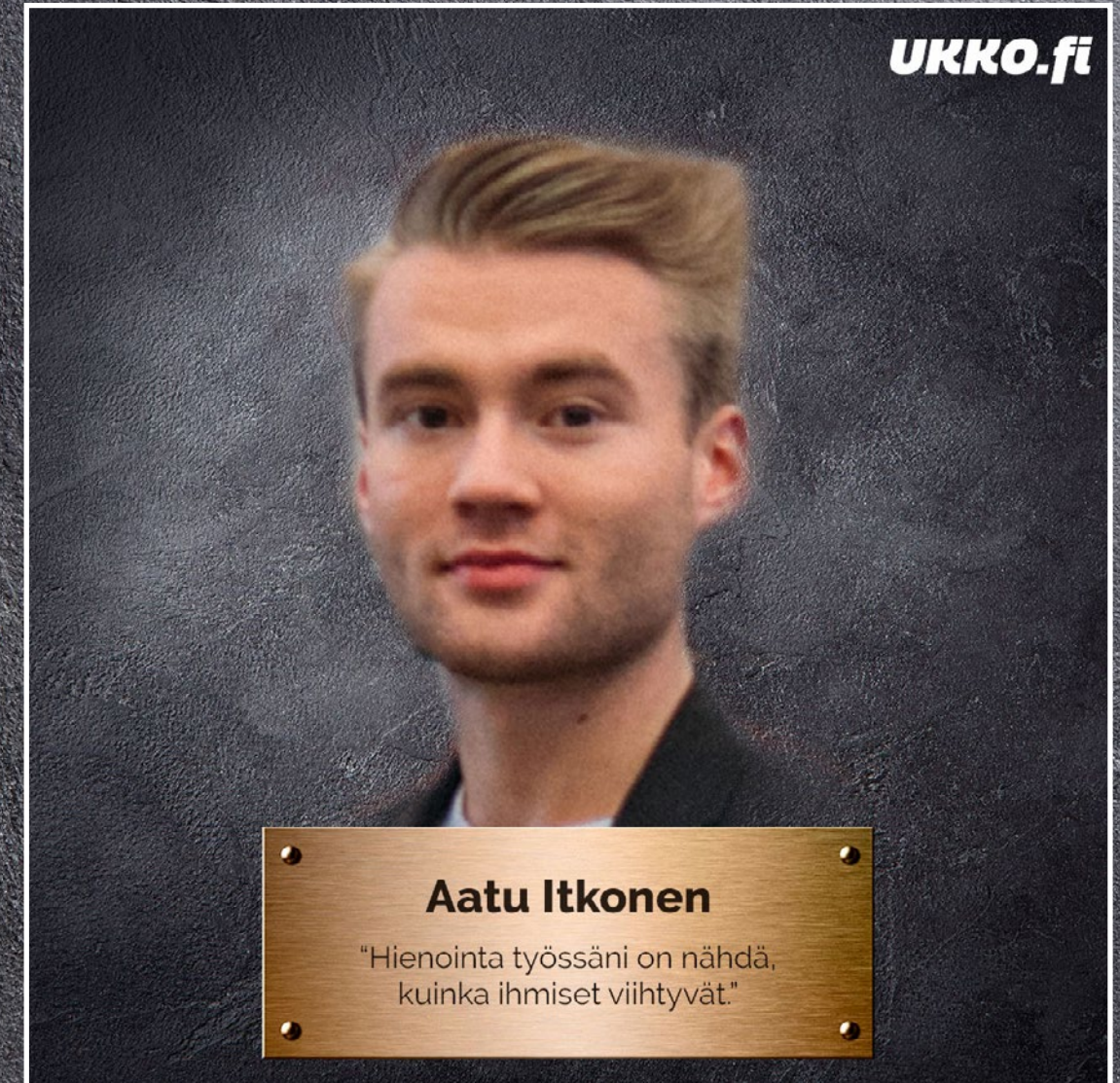
- Olen jo nyt ollut erilaisissa jutuissa mukana ja saanut tehdä hienoja juttuja: Aatun mysteerit TV-ohjelmasta omaan talkshowhun. Tulevaisuudessa olisi mielenkiintoista tehdä tv-juttuja enemmänkin, mutta ikinä ei tiedä mitä tuleman pitää ja päivä kerrallaan tässä mennään, Aatu pohtii.

Yrittäjätaipaleelle on mahtunut paljon hienoja onnistumisia, mutta myös epäonnistumisia.

- Välillä menee temput pieleen tai vuorosanat unohtuu, mutta kaikki loppukädessä opettaa enemmän ja niistä karttuu omanlaista kokemusta. Olen tehnyt paljon erilaisia asioita ja niihin mahtuu monenlaisia tarinoita, Aatu muistelee.

Viime keväänä kuitenkin tuli vielä erilaisia haasteita.

- Keikkakalenteri tyhjeni hetkessä, ja kaikki sovitut keikat peruttiin. Sekin oli kuitenkin asia, jonka alla ei pidä lannistua. Pitää vain yrittää jatkaa ja miettiä uusia tapoja toimia, tehdä ja kokeilla, Aatu kannustaa.

**Taikuri
Tampere
19 vuotta**

Marika Kettunen

Marika Kettunen koki floristin ammattinsa palkitsevana, mutta kuormittavana. Niinpä hän kouluttautui pari vuotta sitten vähemmän kuluttavaan päivätyöhön. Palo kukkien parissa työskentelyä kohtaan jäi kuitenkin kytämään. Marika päätti tehdä kompromissin: toimia projektisihteerin töissä päivisin, ja floristina iltaisin sekä viikonloppuisin. Jälkimmäinen toimi onnistuu mainiosti kevytyrittäjänä.

Kaikki alkoi kymmenisen vuotta sitten, kun Marika muutti takaisin synnyinseudulleen Kirkkonummelle työpaikkaa etsien. Paikallinen kukkakauppa haki samaan aikaan työntekijää, joka olisi kiinnostunut puutarhurin opinnoista oppisopimuksella. Marika mainitsee tuohon aikoihin tunnistaneensa kukista vain ruusun ja neilikan, mutta hän päätti kuitenkin hakea paikkaa. Innostus floristin työtä kohtaan syttyi nopeasti, ja hän tunsi löytäneensä oikean ammatin itselleen.

– Opiskelin oppisopimuksella puutarhurin ammattitutkinnon, ja jatkoin sen jälkeen opintoja floristiksi. Se ei ollut helppo tie, sillä floristin ammattitutkinto on aika haastava; tuntuikin upealta lopulta saada floristin paperit käteen. Ja pääsin hienoihin työpaikkoihinkin, hyviin kukkakauppoihin, Marika kertoo.

Keikkailevana floristina Marikan töihin kuuluvat useimmiten tilausten hoitaminen kukkakaupoissa. Yleensä hänet laitetaan tilauspinon kanssa takahuoneeseen työskentelemään kimppujen sekä hää- ja hautajaiskukkien pariin. Kaupasta riippuen hän tekee myös asiakaspalvelua ja kaikkia mahdollisia kukkakaupan pyörittämiseen liittyviä vastuita.

Hän kertoo, että vaikka hän koki toiminnan floristina kokopäiväisenä raskaaksi, tuntuu se nykyisin aivan erilaiselta. Teki hyvää olla kyseisestä toimesta poissa siihen asti, että sitä alkoikin jälleen kaivata.

– Nyt, kun saan tehdä niitä töitä kevyemmin, on intohimoa tullut uudestaan! Olen todennut, että tämä on minulle paras tapa tehdä sellaista työtä, näin siinä pysyy ilo ja mielenkiinto yllä. Ja kun työvuoroja tekee vielä useammassa paikassa, se ei ole niin yksitoikkoistakaan.

Marikan läheiset ovat olleet toisinaan huvittuneita siitä, kuinka hän on jatkuvasti töissä. Hän itse kuitenkin kokee sivutyönsä enemmänkin harrastukseksi, josta saa samalla tuloja.

– Minulta on kyselty, että enkös lopettanut floristin hommat juuri siksi, kun jouduin olemaan töissä koko ajan. Olenkin vastannut, että tämä on ihan eri juttu nyt vapaaehtoisena, kun saan itse päättää vuoroistani ja töiden määrästä.

– Parasta näissä keikkatöissä onkin juuri vapaus. Suhteet ovat myös helpottaneet niiden hankkimisessa; minulla oli jo kontakteja, entisiä työnantajia ja asiakkaita, joille teen töitä. He ovat myös suositelleet minua eteenpäin.

**Floristi ja projektisihteerinä
Kirkkonummella
36 vuotta**

Johanna Mikkola

Kittilän Könkäällä asuvalla Johannalla on takanaan varsin monipuolinen urapolku. Palkkatöissä hän on ollut ravintola-alalla, perhekodissa ja hotellisiivoojana. Hänellä on myös hevosenhoitajan koulutus, ja hän on pitänyt kevytyrittäjänä ratsastustunteja.

Hän oli kuitenkin aina nauttinut erityisesti luonnossa liikkumisesta, ja suunnilleen kahdeksan vuotta sitten hän oivalsi, että voisi tehdä siitä itselleen työn. Johanna lähti eräopaskouluun vuonna 2013, ja alkoi laskuttaa työstä kevytyrittäjänä kolme vuotta myöhemmin.

– Tämä oli hyvä väylä kyseiseen toimintaan. Olen tykännyt siitä, kun saan itse valita, millaisia töitä teen ja mihin. Kevytyrittäjänä ei välttämättä tarvitse alistua vain yhden yrityksen muottiin, vaan pystyy tekemään töitä useammallekin sellaiselle taholle, joiden toiminnassa haluaa olla mukana, kertoo tyytyväinen Johanna.

Eräoppaan työ sopii erityisesti varsinkin niille, jotka pitävät vaihtelua virkistävänä. Johanna huomauttaa, ettei yhtä tyypillistä työpäivää käytännössä ollut. Johanna muistelee, kuinka eräoppaan työnkuva itsessään tuntui hänestä jännittävältä työtä aloitellessa; se, kuinka hän oli yksinään vastuussa turistiryhmästä ja heidän matkakokemuksestaan. Paineita toi ajatus siitä, että turistit saattavat säästää jopa vuosien ajan Lapin matkaansa varten. Hän toteaa olleensa rohkea siinä, että uskaltautui tekemään työtä omalla persoonallaan ja ottamaan vastuun asiakkaiden lomista.

– Tuntui hienolta saada tehdä juuri sitä, mihin minut oli koulutettu – vieläpä sellaisella tyyllillä kuin halusinkin. Sain työllistyä pieneen yritykseen, jossa en ollut resurssien tai tietyn aikataulun armoilla. Pääsin itse vaikuttamaan työnkuvaani ja siihen, millaisen kokemuksen pystyin asiakkaille antamaan.

Juuri asiakkaiden kokemukset ja reaktiot olivatkin se, mikä Johannaa inspiroi työssä kaikkein eniten. Hän kuvailee, kuinka heidän kauttaan pääsi näkemään itselle jo kovin tutun ja arkisen lähimetsän tai muun luonnonpaikan aivan uusin silmin.

– He saattoivat vaikka ihastella sitä, kuinka lumi oli kertynyt jonkin oksan päälle – asia, johon ei itse kiinnittäisi muuten mitään huomiota. Oli myös mahtavaa nähdä, kuinka luontoa esittelemällä sai toisissa aikaan voimakkaita kokemuksia. Siinä tavallaan muutti hieman jotain asetuksia toisen ihmisen sisällä toivotunlaiseen suuntaan. "Vaikuttaa paljon myös omaan työssä jaksamiseen, kun saa nähdä, mitä toinen ihminen saa tekemästäsä työstä itselleen."

Hänen mieleensä on jäänyt erityisen hyvin eräs reissu, joka oli hänen ensimmäisiä itse vetämiään opastuksia. Asiakkaana oli uusiseelantilainen perhe, joka oli matkustanut keskeltä omaa kesäaikaansa joulukuiselle lomalle Suomen talveen. Johanna ei ollut etukäteen huomannut, että retkipäivä sattui olemaan juuri se päivä, jolloin aurinko nousee viimeisen kerran ennen kaamosta. Tuota hetkeä ei moni suomalainenkaan ole päässyt todistamaan.

– Kiipesimme retkellä tunturille, ja näimme sieltä puolen tunnin sisään sekä auringon nousun että laskun. Perheelle oli aivan käsittämätöntä, että molemmat voivat tapahtua niin pienen ajan sisään. Se oli todella vaikuttava kokemus heille ja samalla itselleni, kun näin heidän oivalluksensa ja ihmetyksensä.

**Eräopas
Kittilä
28 vuotta**

Jake Vilmusenaho

Helsinkiläinen Jake Vilmusenaho on entinen kevytyrittäjämme, joka on vastikään siirtynyt toiminimiyrittäjäksi. Tähän tilanteeseen hän on päätenyt seuraten omia intohimojaan seuraamalla omia unelmia ja kulkemalla päättäväisesti kohti omia tavoitteitaan.

Jake huomasi jo nuorena haluavansa työskennellä itsenäisesti ja päästä toteuttamaan omia unelmiaan. Koska IT-ala oli kiinnostanut häntä lapsesta asti, hän lähti opiskelemaan datanomiksi. 20 ikävuoden kieppeillä Jake alkoi kiinnostua myös ravitsemuksesta ja sen vaikutuksesta hyvinvointiin. Kun kiinnostus ravitsemukseen ja hyvinvointialaan syveni, hän alkoi opiskella niistä lisää.

– Opiskelin ravitsemusta itsenäisesti ja intohimoisesti vapaa-ajallani, ja kävin samalla palkkatöissä. Lisäksi olen opiskellut myös sosiaalisen median markkinointia, jotta minulla on siitä tuoreimmat päivitettyt tiedot ja osaaminen myös tekniseltä puolelta.

Kevytyrittäjänä Jake aloitti kesällä 2018. Hän oli käynyt keskustelua tutun luontaistuotekauppiaan kanssa mahdollisista yhteistyökuvioista, ja he päätyivät tekemään sopimuksen, että Jake alkaa tehdä yritykselle sosiaalisen median markkinointia. Siinä työssä Jake pääsi hyödyntämään sekä ravitsemuksen opintojaan että teknistä osaamistaan.

Vapaus, paikkariippumattomuus, omien aikataulujen määrittäminen – siinä muutama asia, jotka Jake nimeää itselleen tärkeiksi teemoiksi yrittäjyydessä. Hän kertoo, että on todella inspiroivaa päästä päivittäin työskentelemään intohimoisten yrittäjien kanssa; sellaisten, joille päämääränä on ihmisten hyvinvoinnin lisääminen.

– Pidän myös siitä, että minulle jää paremmin aikaa panostaa omaan itseeni, saan että tehdä sellaista työtä, mikä on itselleni merkityksellistä ja arvokasta! On myös hienoa, että voin elättää sillä itseni – se on todella palkitsevaa!

Jake toteaa, että hänellä on ollut hyvä ja innostunut filis toimintansa alusta lähtien eikä kevytyrittäjyyden aloittaminen tuntunut liian jännittävältä. Toki alkuvaiheessa oli pieniä haasteita esimerkiksi uusien asiakkaiden hankinnassa, mutta Jake totesi alkuhankaluuksien olevan normaalia uudelle yrittäjälle eikä hän pelännyt haasteita.

Hän myös toteaa, että yrittäjänä pitää oppia mukautumaan erilaisiin tilanteisiin ja muutoksiin nopeasti. Motivoivan haasteen toimintaan tuo juuri se, että mikään ei ole varmaa.

– Toisaalta tässä elämässä ei mikään muukaan ole varmaa, paitsi muutos – ihan kaikessa. Ja näinhän se on ollut aina ennenkin ja nyt koronan aikana tämä on vielä korostunut. Poikkeuksellinen vuosi on aiheuttanut monille harmaita hiuksia! Jake toteaa kuitenkin olevansa optimistinen ja näkevänsä tulevaisuutensa valoisana ja eteenpäin menevänä.

– Toivon myös, että yhä useampi työllistää itse itsensä tulevaisuudessa ja lähtee tekemään sitä työtä, jonka kokee itselleen merkitykselliseksi. Koen yrittäjyyden olevan kaiken kaikkiaan hyvin palkitsevaa!

**Ravinto- ja
hyvinvointivalmentaja
Helsinki
27 vuotta**

Päivi Hakanen

Kirkkonummelainen Päivi Hakanen toimii konsulttina määrittäen kasviplanktonnäytteitä. Hänen työpäivänsä toimivat mukavan vapaalla aikataululla, mikä sopii mainiosti yhteen hektisen pikkulapsiarjen kanssa.

Päivi löysi intohimon nykyistä työtään kohtaan yliopistoaikoina, kun hän teki maisterin lopputyönsä kasviplanktonista. Hänelle tuli selväksi, että haluaisi tehdä vastaavia töitä myös ammatikseen. Valmistuttuaan Päivi teki jonkin aikaa jatko-opintoja ja työskenteli myös tutkijana määrittäen Itämeren näytteitä Suomen ympäristökeskuksessa.

– Sitten lapseni syntyivät, ja olin kotona heidän kanssaan. Hoitovapaan aikana tein paljon yhteistyötä kasviplanktonmäärittämisä tekevän toiminimiyrityksen Satu Zwerverin kanssa. Aloimme miettiä, miten voisimme jatkaa yhteistyötämme, kun vapaani päättyisi.

Päivi oli alkanut tutkia jo toiminimiyrityksen mahdollisuutta, kun vaihtoehdoksi nousikin kevytyrityisyys; tähän hän tutustui sattumalta TE-keskuksen yritysyritystilaisuudessa. Päivi päättikin työkaverinsa kanssa parhaan järjestelyn olevan se, että hän alkaisi tehdä tälle töitä kevytyrityksenä.

Päivi on työhönsä todella tyytyväinen ja jatkaisi sitä mielellään nykyiseen tapaan ainakin sen aikaa, kun hänen lapsensa ovat vielä pieniä. Hän toteaa, että työtilannetta ei voi arvioida kovin monen vuoden päähän, mutta silloin voi miettiä taas uusia asioita – kuten lisäkoulutusta tai yritysyritystaitojen opettelua.

– Jos minun pitäisikin tehdä tulevaisuudessa jotain muuta työtä, niin mielelläni tekisin sitä edelleen tällä tavoin yritysyrityksellä ja joustavasti.

Päivi suosittelee itsensä työllistämistä myös muille, mutta huomauttaa, että rohkeutta se vaatii.
– Päätös ryhtyä tekemään tätä oli minultakin rohkea. Päätin, että en palaa jatko-opintojeni pariin, ja hankin itselleni oman mikroskoopin ja laitteistot. Sinänsä aloittaminen oli turvallista, olihan minulla jo töitä tiedossa työkaverini kautta. Silti tuntui jännittävältä päättää, että teen töitä nyt tällä tavoin.

– Mutta tämä on kyllä kätevä tapa kokeilla yritysyrityksistä työskentelyä. Ja jos kotona on nimenomaan pieniä lapsia tai elämäntilanne on muuten haastava, on tällainen työskentelytapa kätevä!

**Meribiologi
Kirkkonummi
35 vuotta**

Kari Tuohimaa

Jyväskyläläinen kevytyrittäjämme Kari kertoo olleensa hyvin myyntihenkkinen lapsuudestaan saakka, ja hänen urapolulleen on mahtunut paljon kohtaamisia, tarinoita ja naurua. "Olen joskus miettinyt, että voisin kirjoittaa kirjankin kokemuksistani!"

Kari vannoo itsensä työllistämisessä perusteellisuuden ja hyvän valmistautumisen nimeen. Hänen luottamuksensa omaan osaamiseensa ja tietotaitoonsa ei hellittänyt koronatilanteen keskelläkään, ja kovalla työllä olikin erinomaiset tulokset.

Myyjän toimintaansa Kari aloitteli niinkin varhain kuin 10-vuotiaana. Tällöin hän pyysi merestä siikoja ja kävi myymässä niitä ovelta ovelle, ja bisnestoiminta kukoisti.

– *Hiukan vanhempana tein myös asiapojan hommia vieden pyörällä asiakkaille ostoksia suoraan heidän koteihinsa. Joulun alla ostin myös kaupasta joulukortteja, ja myin niitä sitten ovelta ovelle kaksinkertaisella hinnalla.*

Kevytyrittäjyystoiminnan aloittaminen ei jännittänyt Karia erityisen paljon siksi, että hän luotti taitoihinsa, pohti mahdollisuuksiaan ja punnitsi eri vaihtoehtoja. Hän muistelee ensimmäisen toimeksiantonsa onnistuneen hienosti juuri perusteellisen valmistautumisen ansiosta.

– *Tyypilliseen tyyliini tein taustatyötä ja selvittelin toimeksiantajani asioita. Tein hänelle myös perusteellisen presentaation itsestäni, otin häneen sen pohjalta yhteyttä ja menin esittäytymään hänelle. Halusin luoda itsestäni konkreettisen kuvan ihmisenä ja persoonana: kerroin toimeksiantajalle itsestäni, koulutuksestani kokemuksistani. Hänelle toi lisäarvoa se, että uskoin onnistumiseeni työssä, näin paljon vaivaa ja huolehdin hyvin asiakaspalvelusta.*

Itseen uskomisen ja asiakaspalveluun sekä jälkimarkkinointiin panostaminen auttoivat Karia menestymään myös kevään korona-aallon velloessa. Päinvastoin kuin monilla, hänen liiketoimintansa jopa kasvoi tänä aikana; sen Kari totesi johtuvan siitä, että ihmiset vetäytyivät koteihinsa ja kesämökeilleen, joiden kuntoon ja viihtyvyyteen he sitten innostuivat panostamaan.

– *Koronapaossa olevilta alkoi tulla soittoja, että mökin takka näyttää niin rumalta tai vetää huonosti, että tilalle on vaihdettava uusi. Asiakaskuntaa tuli myös sellaisissa 1970- ja 1980-luvulla rakennetuissa taloissa asuvista. Ihmiset saivat myös rahaa pitämättömistä lomista, ja moni halusi investoida tulonsa uuteen tulisijaan.*

– *Emme voi alkaa nykyisessä tilanteessa pelätä liikaa; mennään vain tilanteen mukaan, ja pyritään toiminaan siinä mahdollisimman hyvin!*

**Myyjä
Jyväskylä
60 vuotta**

Päivi Kosonen

Turkulaista Päivi Kososta inspiroi ihmisten ja tarinoiden kanssa työskenteleminen. Kirjallisuusterapeuttina hän auttaa asiakkaitaan hahmottelemaan omia tarinoitaan. Taustalla on luovan kirjallisuusterapian menetelmä, jossa yhdistyy psykoterapia ja kirjallisuus, sanat ja tarinat.

Päivi on kirjallisuustieteen tohtori ja dosentti, ja omaelämäkertojen tutkiminen ja kirjailijoiden elämäntarinat ovat olleet uran keskiössä pitkään.

– Olen aina ollut kiinnostunut tarinoista. 2000-luvun alkupuolella mietin, että haluaisin olla kuitenkin enemmän ihmisten kanssa tekemisissä työni puolesta. Sanojen ja kirjojen lisäksi halusin toimia myös ihmisten kanssa ja kouluttauduin ratkaisukeskeiseksi psykoterapeutiksi, hän kertoo.

Nykyään yliopistotyön ohella Päivi pitää kursseja, kasvuryhmiä ja esimerkiksi lukupiirejä.

– Ryhmissäni luetaan kirjoja, tehdään runoja ja luodaan tekstejä. Minä autan luomaan tilaa niille sanoille ja tarinoille, autan virittämään toimintaa.

– Kirjoitamme päiväkirjaa, proosaa ja runoa, ja pidän omaelämäkerrankirjoitusryhmiä. Näissä on tarkoitus tuottaa omaa materiaalia, mutta kyse ei ole luovasta kirjoittamisesta tai en vedä kirjoitusryhmää sellaisenaan eikä mitään kokonaista omaelämäkertaa välttämättä synny. Pitkältä yliopistovirkauralta kouluttajaksi lähtemiseen tarvittiin rohkeutta.

– Monet ihmiset ovat sanoneet, että on ollut rohkeaa lähteä tälle tielle. Ja siltä se tuntuikin, kun vaihtoi elämän suuntaa ja tein ratkaisuja. Rohkeushan tarkoittaa sitä, että jokin asia pelottaa. Olen joutunut miettimään, onko tässä järkeä ja miten asiat hoituvat. Mutta tämä on ollut asia, johon halusin lähteä. Olen tyytyväinen, että uskalsin!

Tulevaisuudessa Päivi toivoo olevansa niin rohkea, että perustaisi vielä oman yrityksen.

– Asiat ovat kyllä toimineet hyvin näinkin. Työtä on kuitenkin niin paljon, että jossain vaiheessa voi tulla ajankohtaiseksi lisäkäsien palkkaaminen. Sitä kautta oma yritys tuntuisi perustellulta.

Kirjallisuusterapeutti
Turku
58 vuotta

Toni Saukkola

Urheilu ja selostaminen kuuluivat helsinkiläisen Toni Saukkolan suurimpiin kiinnostuksen kohteisiin jo hyvin nuorena. Tuolloin hän ei kuitenkaan aavistanut, että vielä joskus loisi itselleen työn niihin liittyen.

– Pikkupoikana pelailin usein pleikkarilla NHL:ää omassa huoneessani koulun jälkeen, ja selostin samalla niitä pelejä. Silloin se tuntui tietysti vain hauskalta ajanvietteeltä. Harrastin nuorempana useita eri lajeja ja unelmoin ammattijääkiekkoilijan urasta, mutta monien pettymyksenä minusta ei koskaan tullut sellaista.

Ennen kuin Toni kääntyi nykyiselle urapolulleen, hän teki duunarin töitä rakennusosalalla, muuttofirmassa ja autokuskina. Vähitellen häntä alkoi kiinnostamaan ajatus yhdestä, selkeästä työnkuvasta. Vuonna 2014 hän päättikin mennä opiskelemaan Laajasalon opiston urheilutoimittajalinjalle, ja päätyi vielä samana vuonna nykyiselle alalleen, urheilumedia-alalle.

– Luokkakaverinani oli eräs yläasteaikainen tuttuni, joka pelasi jalkapalloa tuolloin Miesten Ykkösessä pelanneessa Helsingin IFK:ssa. Hän kysyi minua kirjoittamaan raportteja heidän kotipeleistään. Innostuin tästä heti ja vastasin myöntävästi. Jos en olisi silloin lähtenyt siihen mukaan, niin en uskoisi, että tekisin tällä hetkellä niitä töitä mitä teen.

Urheiluselostajan työssään Tonia inspiroi eniten otteluiden selostaminen itsessään. Hän huomauttaa, että työhön kuuluu kuitenkin sen lisäksi paljon peliä varten tehtävää taustatyötä ja valmistelua. Tämän tekeminen on hyvin tärkeää, mutta se vie paljon aikaa ja energiaa.

– Itse pelin selostaminen on minulle se ykkösjuttu. Lähetys kestää usein pari tuntia, mutta taustatöiden ja matkustamisen jälkeen työpäivän pituus venyy helposti yli kymmeneen tuntiin. Minua motivoi selostamisessa eniten kehittyminen ja saamani palaute. Varsinkin jonkun samalla alalla työskentelevän palaute on mielestäni sitä parasta palautetta, jota voin tästä työstä saada.

Työhön kuuluu paljon myös matkustelua eri paikkakunnille, koska esimerkiksi kaikki Liiga-ottelut selostetaan aina paikan päällä. Paikkakunnasta riippuen matkat saattavat kestää useammankin tunnin, mutta nämä ajat hän pyrkii hyödyntämään.

– Kun autonratissa tulee istuttua pidemmän aikaa, on sekin tavallaan valmistautumista tulevaa peliä varten. Siinä ehtii kuuntelemaan paljon erilaisia podcasteja; osa niistä liittyy illan peliin, mutta myös Auta Antti! on ollut minulla kovassa kuuntelussa.

Koronakevään Toni kertoo herättäneen epävarmuutta. Tilattujen keikkojen katoaminen ja siitä seurannut hiljaisuus työrintamalla oli hänelle samalla itsetutkiskelun paikka.

– En ollut osannut oikein kunnolla pysähtyä viiteen vuoteen. Kesäisin oli ollut jalkapalloa ja talvisin jääkiekkoa, joten olin tehnyt töitä ympärivuotisesti. Koronatilanne tulee todennäköisesti jatkumaan vielä jonkin aikaa, ja tätä epävarmuutta on opittava sietämään. Itsekin olen vain totutellut tähän uuteen normaaliin.

Toni uskoo kuitenkin, että innokkaille tekijöille riittää töitä, eikä hän arvele itsensä työllistäjien tilanteen erityisesti muuttuvan koronaolojen vuoksi. Hän haluaakin rohkaista yrittäjämäisestä työskentelystä kiinnostuneita kokeilemaan työmuotoa.

– En itsekään koskaan erityisemmin ajatellut tai suunnitellut, että minusta tulisi itseni työllistäjää. Mutta nyt, kun olen tehnyt neljän vuoden ajan töitä kevytyrittäjänä, en enää palaisi tavalliseen verokorttityöhön. Parasta tässä on se, että kaikki hoituu niin helposti ja työnsä voi käytännössä hinnoitella itse.

Tonilla on alaansa liittyen myös kunnianhimoisia tulevaisuudensuunnitelmia: hän kertoo NHL-pelien selostajana toimimisen ja jalkapallon sekä jääkiekon arvokisojen kiinnostavan suuresti.

**Selostaja
Helsinki
29 vuotta**

Sirpa Pääkkönen

Toimittajana yli 30 vuotta toiminut Sirpa Pääkkönen jäi vuonna 2017 pois vakituisesta palkkatyöstään ja ryhtyi freelanceriksi laskuttaen töistään kevytyrittäjänä. Hän nauttii toimintansa vapaudesta, mikä on mahdollistanut upeat yhteistyöt sekä kirjan kirjoittamisen.

Sirpa kertoo kirjoittamisen olleen hänen intohimonsa jo lapsesta lähtien, jolloin hän nautti koulun ainekirjoitustehtävistä. Toimittajan töiden parissa hän on toiminut koko uransa, muutamia nuoruusaikojen kesätöitä lukuun ottamatta.

– Olen aina ollut sitä mieltä, että uravalintani valinta on ollut oikea. Tähän työhön ei kyllästy ikinä; tässä saa olla koko ajan tekemisissä tiedon ja kokemusten kanssa, tavata ihmisiä, kuulla heidän tarinoitaan ja hankkia tietoa. Kirjoitusprosessin osalta tämä on varsin myös luova työ.

– Se, mistä voi kirjoittaa, on loputtoman laaja alue. Aiheet eivät maailmasta lopu!

Työpäivät ja -viikot ovat Sirpalla hyvin vaihtelevia, kuten kevytyrittäjillä usein. Toisinaan hänellä ei ole mitään työstettävää, ja silloin on mukava pitää vapaapäiviä. Hän kirjoittaa juttuja useille eri lehdille ja verkkojulkaisuihin, ja toisinaan myös valokuvaa.

Alkuvuonna ilmestyi myös Sirpan kirjoittama kirja Pätkiä ja potkuja – naisten kokema ikäsyrojintä työelämässä (kustantaja: Avisado), jota kustantaja oli pyytänyt häneltä suoraan. Sirpa toteaa, ettei olisi ryhtynyt kirjoittamaan sitä, jolle olisi toiminut kevytyrittäjänä.

– Kirjan puitteissa olen antanut paljonkin haastatteluja lehtiin, mutta jännittävintä oli keskustella siitä televisiossa. Tämä ei ollut ihan suora lähetys, mutta sitä ei myöskään leikattu mitenkään. Kirjan ilmestyessä helmikuussa pääsin myös juttelemaan siitä erääseen radio-ohjelmaan, ja tämä lähetys oli suora.

Sirpan kertoo haastattelun jännittäneen jo muutenkin, mutta tunnetta lisäsi se, että kesken lähetysten tapahtui jotain yllättävää.

– Minulle oli annettu kysymyksiä mietittäväksi etukäteen, mutta ne muuttuivatkin lähetysten aikana. Kumpikin haastattelu meni kyllä mielestäni oikein hyvin siitä huolimatta.

Kirjassaan Sirpa tuo esiin ikäsyrojintää koskevia tutkimuksia ja keinoja, joilla sitä voidaan ehkäistä. Hän keräsi kirjaa varten myös lukuisia ikäsyrojintää kokeneiden naisten tarinoita. Itsensä työllistämisen hyväksi puoleksi hän nostaa sen, että toisin kuin palkkatyössä, siinä ei ole tiettyä ikärajaa.

– Esimerkiksi moni asiantuntija jatkaa vielä työtään itseään työllistäen sen jälkeen, kun eläkeikä on saavutettu. On hienoa, että tällaisessa työtavassa ei ole sitä ikäsyrojintää, jota palkkatyössä joudutaan toisinaan kokemaan.

Sirpa näkee yrittäjyyden ja muun itsensä työllistämisen kasvavan lähivuosina nopeasti. Hän kertoo, että siinä, missä tällä hetkellä kaksi kolmasosaa ihmisistä on perinteisessä palkkatyössä, erään ennusteen mukaan 2040-luvulla suurin osa on jo itsensä työllistäjiä. Työmuodosta kiinnostuneita hän rohkaisee kokeilemaan.

– Moni sanoo, että kun on toiminut freelancerina pari vuotta ja saanut luotoa oman asiakaskunnan itselleen, ei haluaisi enää palata palkkatyöhön lainkaan. Tämä on niin mukavaa ja vapaata!

**Toimittaja
Helsinki
64 vuotta**

Jani Pulkkinen

Kehonrakennuksesta tuttu Jani Pulkkinen toimi aiemmin personal trainerina toiminimellä, mutta joutui jättämään toimen arkityönsä vuoksi. Intohimo valmentamiseen kuitenkin kyti edelleen, ja Jani rohkaistui jättämään palkkatyönsä ja palaamaan takaisin työhön kevytyrittäjänä.

- Aluksi tietty jännitti paljon lähteä pois normaalista työelämästä. Vaati rohkeutta ryhtyä hommiin, kun tulonlähteestä ei ollut täyttä varmuutta, eikä tiennyt, miten työt lähtevät kulkemaan. Onneksi kaikki on mennyt kuitenkin hyvin!

Espoossa asuva Jani valmentaa kevytyrittäjänä fitness-kisaajia ja hyvinvointiasiakkaita. Hänen intohimonsa salitreenaamista ja kisaamista kohtaan syntyi omien kisakokemusten kautta. Nykyään Janilla on omia kisavalmennettavia ja hänen tavoitteenaan on yritystoiminnan laajentaminen entisestään.

Personal trainerin työ on varsin ihmisläheistä, ja se vaatii hyviä vuorovaikutustaitoja. Työt tapahtuvat pääasiassa salilla, jossa Jani ohjaa valmennettaviaan. Hänen työpäivänsä ovat melko vaihtelevia.

- Työssä inspiroi ja motivoi ehdottomasti eniten asiakkaiden onnistumiset ja muutosten näkeminen. Valmennan pääasiassa eri fitness-lajien kisaajia. Sen lisäksi minulla on myös ihan perustreenaajia ja hyvinvointiasiakkaita, mutta pääpaino töissä on fitness-valmennuksessa.

Jani teki PT:n töitä toiminimellä viitisen vuotta sitten, mutta eteni silloisessa arkityössään Intersportissa niin pitkälle, ettei valmentamiselle jäänyt enää aikaa. Hänen olikin tuolloin lopetettava yrittäminen.

- Myöhemmin kuitenkin tajusin, että personal trainerin työ on sitä, mitä oikeasti haluan tehdä. Päätin palata takaisin näihin töihin, ja kevytyrittäjäyys tarjosi hyvän keinon liiketoiminnan aloittamiseen. Nyt saan keskittyä työntekoon, eikä tarvitse miettiä paperihommia.

Kaupan alan töitä Jani on jatkanut harrastusmielessä ja käy toisinaan urheilukaupassa töissä. Hän toteaa, että saa samalla ylläpidettyä ammattitaitoaan ja extratyö toimii myös hyvänä lisätulona.

Jälkikäteen miettien Jani on tyytyväinen, kun uskalsi tehdä päätöksen siirtyä nykyisen työnsä pariin. Nyt hän saa tehdä työtä, josta todella pitää ja jota kohtaan hän tuntee intohimoa.

-Muistan, että lähipiirissä oltiin aluksi vähän skeptisiä, kun sanoin lopettavani päätyöni. Toiminta on kuitenkin lähtenyt hyvin liikkeelle ja nyt ollaan ylpeitä, että lähdin tekemään näitä töitä. Tuntuu hienolta, kun olen pystynyt näyttämään onnistuvani tässä hyvin!

Personal trainer
Espoo
28 vuotta

Mari Hakanen

Joensuussa asuva Mari on ammatiltaan maantiedon ja biologian opettaja, mutta sen ohessa hän tekee valokuvausta. "Nämähän ovat sinänsä hyvin samanlaisia töitä: molemmissa saa tavata ihmisiä ja tutustua heihin", toteaa Mari tyytyväisenä.

Ensimmäisen kameransa Mari sai joululahjaksi jo 6-vuotiaana, jolloin hän muistelee ottaneensa taiteellisia kuvia lähinnä ovenkahvoista. Varsinainen kiinnostus valokuvausta kohtaan alkoi syntyä vasta myöhemmin opiskeluaikoina, ja Mari saikin lahjaksi digijärjestelmäkameran valmistuessaan filosofian maisteriksi kymmenisen vuotta sitten.

– Sitten aloitin opettajan työt ja työskentelin joitakin vuosia, kunnes jäin äitiyslomalle ja sen lisäksi hieman pidemmäksi aikaa kotiin. Tänä aikana ehdin innostua kameran käytöstä entisestään, ja aloin laskuttaa kuvaustöistäni vuonna 2017.

Marin ensimmäinen toimeksiantaja oli Biisonimafia, jonka jäsenet ovat hänen tuttujaan nuoruusajoilta. Hän otti still-kuvia näiden kuvauksista ja he sopivat tässä järjestelyssä laskutuspalvelun käytöstä.

– Tätä ennen olin tehnyt lähinnä maksuttomia kuvauksia kavereille ja tutuille. Koronan iskiessä keväällä Marin kuvauskeikat menivät jäihin, mutta tällöin hän saattoi keskittyä vain päätoimiseen työhönsä. Koska koulut olivat kiinni, työskenteli hän monien muidenkin tavoin kotoa käsin.

– Suomi pistettiin kiinni syntymäpäivänäni, joten muistan sen päivän senkin takia ikuisesti, nauraa Mari.

– Olen kyllä miettinyt paljon niitä kanssasisaria ja -veljiä, joiden toimeentulo on täysin yrittäjyyden varassa; tämä aika on ollut heille todella, todella haastavaa. Sympatisoin myös hääpareja, joiden oli siirrettävä hääpäiväänsä pandemian vuoksi. Tilanne on tällä hetkellä tämä, mutta eihän se näin tule ikuisesti jatkumaan.

Yrittäjyyden Mari näkee tulevaisuudessa vain lisääntyvän. Aiheesta on puhuttu paljon hänen koulunsa yrittäjäyyskasvatuksessakin.

– Se on trendi, jota kohti hakeudutaan entistä enemmän. Ihmisillä tulee olemaan entistä enemmän erilaisia uria ja työpaikkoja. Yrittäjyyden lisääntyessä tukiverkko olisi kyllä tärkeä, mikä näkyy nykyisessäkin tilanteessa.

– Yrittäjätoiminnassa tarvitaan usein rohkeutta sen oman toiminnan markkinoimiseen. Jos et itse usko omaan tekemiseesi, niin ei usko kukaan muukaan; siksi pitäisikin mennä rohkeasti rinta rottingilla, ja oltava myös valmis kehittämään omaa toimintaa. Itseni mainostaminen ja kehuminen tuntui minustakin aluksi röyhkeältä – mutta vähitellen olen oppinut kertomaan, että kyllä minä oman työni hallitsen.

**Valokuvaaja ja opettaja
Joensuu
37 vuotta**

Monika Lindeman

Näyttelijän töiden ohella Monika Lindemanin viikkoja rytmittää myös sosiaalisen median vaikuttajamarkkinointi kevytyrittäjänä. Yrittäjäys kulkee Monikan suvussa, ja hän kokee itsekkin perineensä vahvasti tämän ominaisuuden.

Työpäivät ja -viikot ovat hyvin vaihtelevia. Toisinaan ajanhallinta ja vapaa-ajan sekä työn yhdistäminen tuottavat haasteita, mutta Monika ei vaihtaisi töitään mistään hinnasta. "Parasta tässä työssä on se, että kaikki viikot ovat erilaisia."

Monika innostui näyttelemisestä jo lapsena. Tuolloin hän kävi teatterikerhossa, viikonloppuleireillä ja erilaisilla teatterikursseilla.

– En ole oikeastaan edes ajatellut mitään muuta, mitä lähtisin työkseni tekemään. Joskus kyllä vähän harkitsin luokanopettajan ja poliisin ammatteja, mutta näytteleminen on aina vienyt mukanaan! Oppeja ammattiin Monika on hakenut niin Suomesta kuin ulkomailtakin. Lahjakas näyttelijä hyödyntää työssään monilta eri opettajilta ja kouluilta saamiaan neuvoja.

Kevytyrittäjyyteen Monika päätyi osittain vahingossa. Laskuttamisen hän aloitti viitisen vuotta sitten. Instagram-tilille alkoi tulla seuraajia ja eri tahoilta tuli yhteydenottoja yhteistyöehdotusten puitteissa. Siitä se sitten lähti pikkuhiljaa, Monika kuvailee.

– Vaikuttajamarkkinointi on kätevää sivutyötä. Edelleen minulla on mottona se, että teen sen verran töitä, kun aikatauluun mahtuu. Otan vastaan yhteistyöt, joista oikeasti tykkään ja joiden tuotteiden takana oikeasti seison.

– Näyttelijän työ on toisinaan haastavaa, ja töitä voi olla vaikea löytää. Vaikuttajamarkkinointi on ollut hyvänä extrana kaiken rinnalla. Tähän asti tämä on ollut sivubisnes, mutta on myös tuottanut ihan kivasti ja ollut kannattavaa.

– Kivaa on, että saan itse määritellä tavallaan työn etiikan valitessani, mitä tuotteita lähden mainostamaan. On ihanaa, kun pystyy itse valitsemaan työt, joita lähtee toteuttamaan. Pyrin kuitenkin tekemään markkinointia eri tuotteiden ja palveluiden parissa monipuolisesti laidasta laitaan.

Monikan arkea ilahduttaa kotona pieni poika, jonka kanssa touhuaminen toimii vastapainona töille. Perheen kanssa Monika viettää vapaalla mieluusti aikaa luonnossa.

– Viikot ovat aika työntäyteisiä. Haluankin viettää viikonloppuisin aikaa ulkona. Luonto on muutenkin sellainen henkireikä koko meidän perheellemme. Välillä käyn myös treenaamassa kuntosalilla ja joogaan kotona.

Monika on työkuvioiden ja perhe-elämän yhdistämisen myötä tullut moniosaajaksi ja ajanhallinnan mestariksi. Hän rakastaa kalenteria ja eri väreillä menojen aikatauluttamista kalenteriin.

– Arjen ja työkuvioiden yhdistäminen on toisinaan haastavaa. Välillä olen kamppaillut riittämättömyyden tunteen kanssa. Tuntuu, että aika ei millään riitä kaikkeen. Olen nykyään kuitenkin ihan hyvä tunnustamaan omia voimavarojani ja osaan myös laittaa stopin, jos on liikaa töitä. On vain priorisoitava tärkeimmät asiat ja siirrettävä muita, jos aika ei tahdo riittää.

– Työ vaatii lisäksi henkisesti ja fyysisesti paljon. Etenkin muisti on kovalla koetuksella koko ajan. Vaikka arjen ja työn sovittaminen on toisinaan hankalaa, ei Monika vaihtaisi yrittämistä ja näyttelijäntyötä muihin töihin.

– Parasta tässä työssä on se, kun kaikki viikot ovat erilaisia. Tykkään tosi paljon elämästäni ja töistäni tällä hetkellä. En kaipaakaan mitään sen suurempia muutoksia, vaan näin on ihan hyvä. Onnistumisia on tullut ja olen niistä tyytyväinen.

**Näyttelijä
Kauniainen
35 vuotta**

Timo Leinonen

Kajaanissa asuva Timo Leinonen on tehnyt lähes 30-vuotisen urapolkunsaneeraustöiden parissa. Mielenkiinto remontointiin alkoi jo 17-vuotiaana. Vapaa-ajalla Timo harrastaa moottoripyörärakentelua.

Kevytyrittäjänä Timo on toiminut nyt nelisen vuotta ja kaikki on sujunut hyvin. Hän kokee voivansa tehdä työtä, josta oikeasti pitää. Töitä on monipuolisesti eri paikoissa ja työpäivät vaihtelevat. Yrittäjänä Timolle on tärkeää tyytyväiset asiakkaat ja oman remontointijäljen näkeminen. Positiiviset asiakaspalautteet ja kiitokset palkitsevat pitkään alalla työskennellyttä rakennusalan ammattilaista.

Timo on toiminut rakennusalalla pian kolmekymmentä vuotta. Urallaan hän on ehtinyt työskentelemään eri yrityksissä ja nyt viime vuodet kevytyrittäjänä. Hän ehti jo miettiä töiden lopettamista, mutta kiinnostus ammattiin palasi kevytyrittäjyyden avulla. Työtilanteen muutosten seurauksesta Timo alkoi pohtia uusia vaihtoehtoja työskentelyyn. Vaimon kannustamana hän rohkaistui kokeilemaan kevytyrittäjyyttä.

– Olin töissä yhdessä rakennusfirmassa ja sen toiminta loppui. Mietin, mitä rupeaisin tekemään ja kyselin mielenkiinnosta, onnistuuko saneeraushommat kevytyrittäjänä laskuttamalla. Sain myönteisen vastauksen ja niin sitten aloitin työt kevytyrittäjänä. Tein töitä vuoden päivät ja hiljalleen työnteko rupesi rullaamaan. Samalla alkoi tulla puhelinsoittoja ja lisää työkyselyitä. Neljä vuotta olen nyt jo toiminut kevytyrittäjänä.

– Muistan tarkan päivän, jolloin aloitin kevytyrittäjänä. Se oli 1.6.2016. Ensimmäinen toimeksiantoni kevytyrittäjänä oli Kainuun sosiaali- ja terveydenhuollon kuntayhtymälle. Remontoin tuolloin sairaalaa. Yrittäminen on tuntunut hyvältä enkä ole päivääkään katunut, että lähdin tähän.

Töitä Timolla on riittänyt tarpeeksi, vaikka välillä oma työtilanne on saattanut mietityttää. Toisinaan on joutunut jännittämään, riittääkö töitä tuleviksi kuukausiksi, Timo kertoo.

– Yrittäjyyden alkuvaiheilla aluksi jännitti, onko töitä tarpeeksi. Mutta kaikki on onneksi mennyt hyvin. Kainuun sairaalaprosjekti oli hyvä alku yrittäjyydelle. Alkoi tulla puhelinsoittoja. Se vähän se porkkana onkin, että tekee työt niin hyvin, ettei tule mitään ongelmia. Syntyy tavallaan luottamus molemmiin puolin.

Timo näkee yrittäjyyden positiivisena asiana. Hän uskoo, että töitä löytyy jatkossakin ja että yrittäminen lisääntyy Suomessa entisestään. Myös oma toiminimiyritys on haaveissa.

– Itse olen yrittänyt aina olla positiivinen ja ajatella, että töitä on. Luulen, että firmat tulee tulevaisuudessakin lisääntymään ainakin etelässä. Kainuussa en tiedä, mitä tapahtuu, jos yritykset eivät saa työntekijöitä. Täällä on hirveä työvoimapula joka alalla. Toisinaan minuakin kosiskellaan työpaikkoihin.

Elämässä kannattaa aina kokeilla uusia juttuja, ei siinä menetä mitään, Timo sanoo. Hän suosittelee yrittämistä kaikille vähäänkään yrittäjähenkisille ihmisille.

– Moni varmasti ajattelee työssään, että olisi kiva, jos olisi jotain muutakin työtä. Se vaikuttaa moneen paikkaan, jos ei nauti työstään. Työnteke tulee ihan täysin muuttumaan, kun saa tehdä sitä, mistä tykkää. Motivaatiota tulee hirmuisesti lisää. Suosittelen kyllä kokeilemaan. Itselläni ei ole ollut minkäänlaisia ongelmia kevytyrittäjyydessä.

Sisustuskirvesmies
Kajaani
49 vuotta

Mikael Leppäniemi

Luovuus ja taiteellisuus näkyivät porilaisessa Mikael Leppäniemessä jo lapsena, ja nämä ominaisuudet ovat olleet vahvasti läsnä hänen toimissaan koko elämän. Tämä on vaikuttanut hänen mielenkiinnon kohteisiinsa, harrastuksiinsa ja myöhemmin myös työhönsä. "On oikeastaan vaikeaa vetää raja siihen, milloin olen alkanut suhtautua valokuvaamiseen työnä enkä vain harrastuksena", hän toteaa.

Valo- ja videokuvaus ovat olleet Mikaelin intohimoja jo 15 vuoden ajan. Innostus alkoi yläasteella, ja lukioaikoina hän alkoi saada siihen liittyen toimeksiantoja. Ammattikorkeakoulun viestinnän linjalla hän sitten alkoi opiskella valokuvausta toden teolla.

– Vähitellen sain asiakkaita enemmän ja enemmän, ja nyt valokuvaus onkin pääasiallinen tulonlähteeni. Sitä voi hyvin kutsua jo ammatiksi! Toistaiseksi en ole täysverinen yrittäjä, koska siihen kuuluu niin paljon byrokratiaa; mielestäni se vie tekemiseltä ilon.

Koronan alkaessa keväällä Mikaelia huoletti, kuinka hänen työnsä tulisivat riittämään. Hän kertoo kuitenkin välttyneensä epidemian vaikutuksilta yllättävän hyvin.

– Tämä on mielestäni se hyvä puoli kevytyrittäjyydessä ja freelancerin hommissa; siinä toimii tavallisesti yksin, eikä toimitiloja, juoksevia kuluja tai suurempia taloudellisia vaatimuksia ole. Näin työskentely on ketterää!

Mikael kertoo pitävänsä visuaalisesta mediasta sen kaikissa muodoissa. Valokuvien lisäksi hän tuottaa videoita ja harrastaa vapaa-ajallaan teatteria, lukemista ja elokuvia.

– Mietin kirjojen ja elokuvien tuottoa myös oman työni näkökulmasta, hän kertoo. – Harrastan näiden lisäksi roolipelaamista, ja kirjoitan niihin tarinoita. Pidän viestimisestä niin visuaalisen kuin kirjoitetun tarinan kautta.

Mikael kertoo, että työtä aloitellessa toimeksiannot tuntuivat jännittäviltä. Valokuvaajathan palkataan ikuistamaan tilanteita, jotka ovat toimeksiantajalle hyvin tärkeitä, eikä mahdollisuuksia uusintaottoihin monesti ole.

– Alussa mietitytti oma pätevyys, ja luottamus omaan osaamiseen ei ollut vielä niin varmaa. Varsinkin hääkeikat stressasivat. Nyt minulla ei kuitenkaan ole enää mitään suurempia pelkoja. Toki aina mietityttää se, mikä omassa toiminnassa on kannattavaa, ja mihin päin ala on kehittymässä.

– Hienolta tässä työssä tuntuu aina se, kun saa herätettyä uuden asiakkaan luottamuksen. Työhön on mahtunut paljon myös upeita kokemuksia ja muistoja. Mikael kertoo eräästä vuosi sitten kesällä tapahtuneesta hääkuvauksesta, joka on jäänyt erityisen hyvin mieleen

– Olin mukana kuvauksissa koko päivän, ja kävin ottamassa hääparista potrettikuvat metsikössä. Heti tämän jälkeen hääpari kiitti minua kuvaushetkestä ja -kokemuksesta – jo ennen, kuin he olivat edes päässeet näkemään otettuja kuvia. Se oli todella mieltä lämmittävää; tuli tunne, että on päässyt mahdollistamaan toisille upean hetken ja kokemuksen.

– On upeaa, että on omalla läsnäolollaan saanut antaa toisille kokemuksia, jotka pysyvät muistoissa koko loppuelämän.

Valokuvaaja
Pori
29 vuotta

Aino Halme

Kielet kiinnostivat turkulaista Aino Halmea aina, ja hän lähti opiskelemaan niitä myös yliopistoon. Siellä kääntäjän työ alkoi tuntua hänelle uravaihtoehtoista kaikkein omimmalta. Nyt hän tekeekin englannin kielen kääntäjän ja kielentarkastajan töitä kevytyrittäjänä, ja nauttii työstään: "Oli hienoa huomata, että työt voi saada rullaamaan, vaikka ne tekisi omasta olohuoneesta käsin!"

Ensimmäiset freelance-keikkansa Aino sai jo heti yliopiston jälkeisten työharjoittelujensa yhteydessä. Tämän jälkeen hän työskenteli muutamia vuosia palkkatyössä käännöstoimistossa, mutta vaihtoi sitten kevytyrittäjyyteen. Tämän Aino kertoo olleen luonteva ratkaisu, sillä kääntäjän työ on hyvin projektipainotteinen.

– Teen tällä hetkellä etupäässä muutamalle asiakkaalle pidempiaikaisia projekteja, joissa tulee vuoden mittaan kiireisiä aikoja ja hiljaisempia jaksoja. Näiden suhteen tiedän siis aika hyvin jo etukäteen, millaisia työpäiväni tulevat olemaan.

– Kääntäjä on vähän kuin renessanssi-ihminen: koko ajan on oltava valmiina omaksumaan uusia aihealueita. Pidänkin siitä, että mikään projekti ei ole samanlainen kuin toinen. Selvitystyötä on tehtävä paljon, mutta se pitää tämän työn mukavan vaihtelevana.

Aino kertoo, että isona motivaattorina toimii myös asiakkailta tuleva kiitos. Sen saaminen ei ole lainkaan itsestään selvää, sillä käännöstyö on loppujen lopuksi melko näkymätöntä; helpoimmin kääntäjä saa palautetta silloin, kun käännöksen lopputulokseen ei olla tyytyväisiä.

– Lukija ei monesti edes huomaa lukevansa käännettyä tekstiä, jos se on toteutettu sujuvasti. Minulle on voitto, jos olen saanut jonkin vaikean tekstin käännettyä kauniisti lopputulokseen.

Muita itsensä työllistämistä pohtivia Aino kehottaa kokeilemaan; vaikka aloittaminen voi pelottaa, saattaa työmuoto osoittautua erittäin palkitsevaksi. Hän toteaa, että kevytyrittäjyys on hyvä tapa madaltaa aloittamisen kynnystä.

– Omana pomonani olo on vaatinut minulta itsekuria ja paineensietokykyä. Toisinaan täytyy myös puurtaa jonkin aikaa täysin palkein, mutta näiden kausien jälkeen tulee myös palautua. Näissä töissä kukaan ei kerro sinulle, milloin on painettava jarrua ja otettava omaa aikaa. Aino muistelee, että hänen itsensä oli aikoinaan koettava kantapään kautta se, ettei töitä voi ottaa itselleen liikaa. Tämä alkaa hyvin nopeasti vaikuttaa omaan suoritukseen ja työjälkeen.

– Itsensä kuunteleminen on itsensä työllistäjälle erittäin hyvä taito. Kannattaa muistaa, että oman ajan ottaminen palvelee pidemmän päälle myös oman työkyvyn ylläpitämistä.

Kääntäjä ja kielenhuoltaja
Turku
37 vuotta

UKKO.fi

ukko.fi/rohkeus